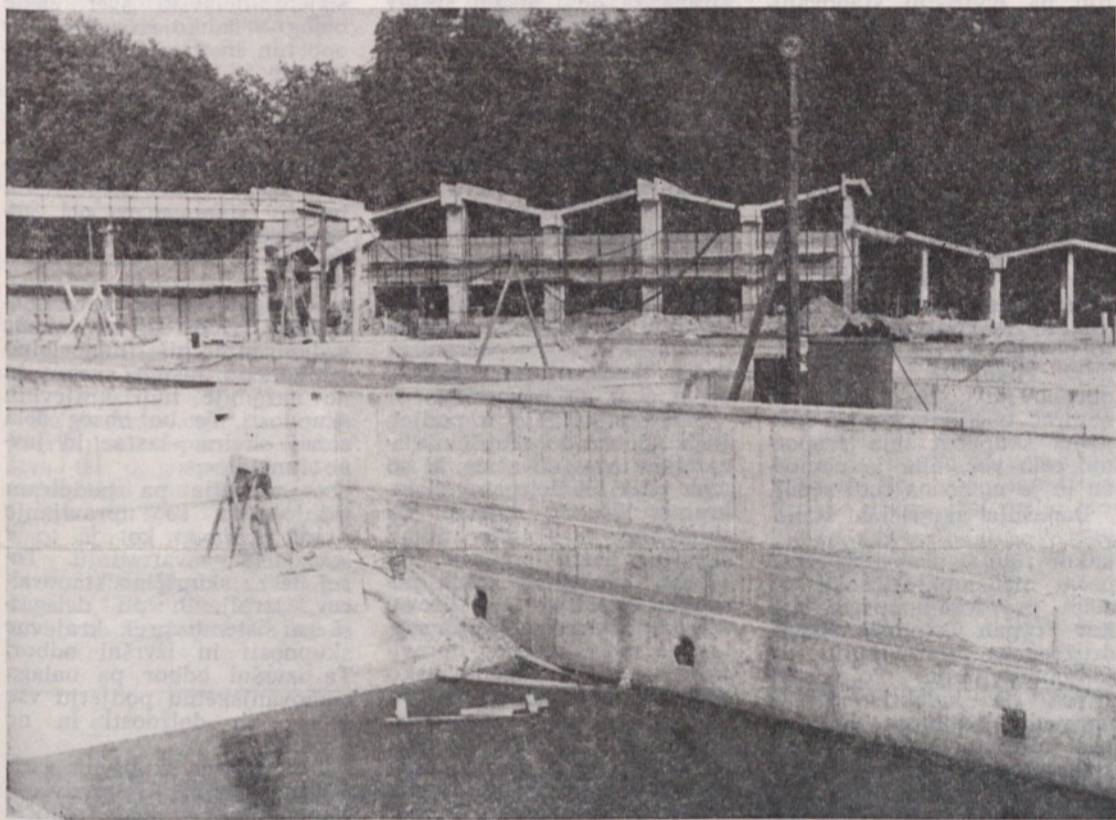

Na Kodeljevem največje kopališče v Ljubljani

Vse kaže, da bo novo kopališče na Kodeljevem uradno odprto 3. julija letos. Podjetje Slovenija ceste, ki mu je zaupana gradnja tega objekta, dela s polno paro in v dveh izmenah. Sredstva za dograditev so zagotovljena in bodo stroški gradnje s celotno opremo in zunanjo ureditvijo predvidoma znašali 730 milijonov starih dinarjev.

Prizadevali si bodo da bo voda naslednje leto v enem izmed večjih bazenov tudi ogrevana in se bo s tem ko-

palna sezona podaljšala za dva meseca. Ker bo toplar- niški parovod potekal blizu kopališča, se bodo priključili nanj, ker je taka rešitev še najugodnejša.

Voda v bazenih se bo ne- prestando pretakala skozi čiš- tilne filtre in bo s tem zago- tovljena njena čistost. Prav- kar pa so v teku razprave o možnosti, da bi pod prostom za garderobe uredili šest- stezno avtomatsko kegljišče in v stranskih prostorih po- stavili čimveč igralnih aparatov — nekakšen mini kazino.

Za gostinske usluge bo po- skrbelo gostinsko podjetje Figovec. Okoli kopališča bo dovolj prostora za parkira- nje, medtem ko bodo ceste, ki pelje skozi park Kodelje- vo in se priključi na Poljan- sko cesto, še letos asfaltirali.

Načrtovalcem zimskega ba- zena v Ljubljani bi svetovali, da si ogledajo ta impozanten športno-rekreacijski objekt sredi bujnega Kodeljevega parka, kajti če bi sredstva za gradnjo pokritega bazena združili in dogradili na Ko- deljevem pokrit bazen bi se izognili plačilu 800 milijonov S-dinarjev anuitet, kar ni ta- ko malo. Menimo, da bi morali Tivoli pustiti pri miru! Sodimo, da vsak pameten Ljubljančan vé, da je Kode- ljevo domala v središču Lju- bljane enako kot Tivoli ima pa še to prednost, da bo pri- hodnje leto speljan parovod iz toplarne tik mimo kopali- šča na Kodeljevem.

Verjetno bodo slej ko prej svoj lonček pristavili tudi za- stopniki plavalnega športa, kajti na tem za sedaj največ- jem ljubljanskem kopališču bo možno v poletnem času prirejati plavalne tekme, tek- me v vaterpolu in podobno, treningi pa bodo možni tudi v večernih urah, ker bo ko- pališče osvetljeno in bo ime- lo tribune za več sto gledal- cev.

Vstopnina za odrasle bo ve- ljala 3 dinarje, za otroke do 10 let starosti 1 din, omarica za garderobo pa 1 dinar.

Cena vstopnice za letoletno kopalno sezono bo znašala 50 din za odrasle in za mladino do 18 leta starosti 30 din.

Letos kopališče še ne bo v celoti urejeno, bo pa uspo- sobljeno in poskrbljeno za dobro počutje kopalcev.

Samoprispevek

Uvedba samoprispevka za nekatere krajevne skupnosti naše občine ne pred- stavlja nikakršno novost, marveč že kar nujno obli- ko združevanja sredstev, s katerimi občani rešujejo pereče krajevne probleme od vodovoda, cest do jav- ne razsvetljave.

Letos pa je s strani dru- žbenopolitičnih dejavnikov v Ljubljani prišla zanimi- va pobuda, naj bi samo- prispevek uvedli na ob- močju vseh petih ljubljans- kih občin. Znano je nam- reč, da tudi druge sloven- ske — in ne samo sloven- ske — občine tako že lep čas združujejo sredstva in s tem hitreje rešujejo pereče komunalne in dru- ge probleme svojega ob- močja. Vemo pa, da so nekateri komunalni in drugi problemi našega glavnega mesta in njegove bližnje okolice morda bolj pereči kot v marsikateri drugi slovenski občini, če- prav radi govorimo o tem, da so ljubljanske občine med najbogatejšimi. Ve- mo tudi, da denarja iz rednih proračunskih sred- stev ni in ga bo vse manj; gospodarstva pa tudi ne kaže dodatno obremenje- vati. Če se hočemo potem- takem hitreje dokopati do novih prepotrebnišol in otroških vrtcev, potem nam preostane še edina možnost, da to storimo s skupnimi močmi in si so- lidarno podelimo breme. Potem tudi lahko računa- mo, da bo nekaj sredstev priteklo iz drugih virov (občinski proračun, TIS ipd.). Kajti sredstev za npr. sodobno novo šolo v Novem Polju ali v Hruši-

ci ne morejo zbrati obča- ni ene ali dveh krajevnih skupnosti, lahko pa jih zberemo z združenimi moč- mi. Pri tem bo treba se- veda upoštevati občane tistih krajevnih skupnosti, ki že imajo za nekaj let naprej uveden samopri- spevek. Enako ne bi sme- li prezreti potreb občanov tistih krajevnih skupnosti, ki že imajo šolo in vrtece ali jih ne potrebujejo, pa se bodo izrekli za samo- prispevek. Skratka, od re- alno zastavljenega progra- ma potreb je tudi v veliki meri odvisno, ali se bodo občani na referendumu od- ločili za samoprispevek. Ali drugače povedano: vsak občan bo rade volje odri- nil odmerjeni mu znesek, če bo prepričan, da bo ta denar pametno naložen in da bodo imeli on sam in njegovi otroci od tega posredno ali neposredno korist.

Seveda bo treba do je- senih opraviti na terenu temeljite politične priprave in pretehtati vsa konkret- na vprašanja: na kakšni ravni (občinski ali mestni) uvesti samoprispevek, re- alnost programa, višina, čas zbiranja, oprostitev samoprispevka in podob- no.

Če bodo ljudje na refe- rendumu v novembru le- tos v večini rekli »da«, po- tem bodo tudi odpadli očitki, ki so doslej leteli na občane mestnih krajev- nih skupnosti, češ da so le- ti postali sebični in za- prti vase.

Tokrat bo priložnost, da se meščani Ljubljane iz- kažemo tudi s te plati.

Dva oskarja za embalažo

Center za napredek trgo- vine in embalaže v Ljubljani pod pokroviteljstvom zvezne gospodarske zbornice vsako leto razpiše natečaj za jugo- slovanskega oskarja za emba- lažo, ki je najvišje prizna- nje za dosežke na področju embalaže in pakiranja v naši državi.

Vedno večji odziv na nate- čaj jugoslovanskega oskarja za embalažo je najboljši do- kaz, kako pomembno vlogo dobiva moderno zasnovana in privlačna embalaža v so- dobnih komercialni praksi in kako veliko pomembnost po- svečajo embalaži v naših gos- podarskih organizacijah.

Na natečaj prijavljeno em- balažo, embalažne materiale, stroje in pripomočke za paki- ranje ocenjuje strokovna ko- misija, ki jo sestavljajo teh- nologi, ekonomisti, uporabni- ki, oblikovalci in propagan- disti.

Letošnja razglasitev in po- delitev priznanj jugoslovan- skega oskarja za embalažo 1970 je bila v okviru pomla- danskega zagrebškega vele-

sejma. Podeljenih je bilo 14 oskarjev in med njimi je Sa- turnus dobil dva. Tako ima Saturnus že 19 oskarjev in več drugih priznanj, s čimer

odločno vodi med jugoslo- vanskimi proizvajalci kovin- ske embalaže. Letošnja oska- rja sta pridobila škatla za embalaranje kave Mercator in kokonizirana embalaža za konusna vedra, ki so letošnji novi proizvod Saturnusa in popolna novost na našem tr- žišču. Slavko Gerlica

Gasilski avtomobil

Podjetje Javna skladiš- ča je kupilo nov gasilski avtomobil TAM 5500 G. S tem vozilom se je gasilska enota tega podjetja uvr- stila med najsodobnejše opremljene gasilske enote v Ljubljani.

Nakup tega specialnega gasilskega vozila so terjale vedno večje požarno- varnostne potrebe. Podro- čje Javnih skladišč je namreč iz leta v leto več- je in je od mobilnosti ga- silske enote odvisna var- nost tega področja.

SPOŠTOVANI BRALCI!

V PETEK 3. JULIJA OB 17. URI BO URADNO ODPRTO NOVO KO- PALIŠČE NA KODELJEVEM. TO JE NEDVOMNO NAJVEČJI OBJEKT, ZGRAJEN V ZADNJIH LETIH V NAŠI OBČINI IZ SRED- STEV DRUŽBENEGA STANDARDA. MOŠČANSKE DELOVNE OR- GANIZACIJE SO ZANJ PRISPEVALE NAD 700 MILIJONOV S-din. ZATO VAS, DRAGI OBČANI POZIVAMO, DA SE URADNE OTVO- RITVE UDELEŽITE ČIM BOLJ MNOŽIČNO, KAJTI NA KOPALIŠČE, KI BO SLUŽILO VAM, SMO LAHKO RESNIČNO PONOSNI.

Zapis s posvetovanja predsednikov in tajnikov krajevnih skupnosti

Zadružni domovi menjajo lastnike

Pred dnevi je predsedstvo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje sklicalo na posvet vse tajnike in predsednike krajevnih skupnosti. Na dnevnem redu je bilo nekaj zelo aktualnih problemov.

Najprej je zastopnik uprave za narodno obrambo mesta Ljubljana spregovoril o nekaterih problemih obrambnih priprav v krajevnih skupnostih, potem pa je predstavnik mestnega javnega pravobranilstva razložil, kako naj se sveti KS obračajo v premoženjskih zadevah na pravobranilstvo. Teh brezplačnih uslug in pravnih nasvetov se KS doslej niso posluževale, marveč so v pravnih sporih raje najemale drage odvetnike. Sedež mestnega javnega pravobranilstva je v Cigaletovi ulici, telefonska številka 310-386.

Do jeseni morajo sveti KS pripraviti predloge delegatov za konstituiranje zbora delegatov KS v občinski skupščini. To je nova oblika družbene samouprave, ki bo v skladu s 170. členom občinskega statuta lahko bistveno vplivala na kreiranje občinske politike. Predvsem bo treba v KS dobro proučiti zastopstvo, ki mora glede na funkcijo mestne in podeželske krajevne skupnosti biti zelo pestro in različno. Tako bo imela npr. KS Moste povsem drugačno (in tudi večje) zastopstvo kot — denimo — KS Klopce.

Na posvetovanju so se dogovorili tudi o prenosu lastništva ter o gospodarjenju z zadružnimi domovi in zemljiščem, ki sodi k tem objektom. Gre za zadružne domove v Dolskem, Zadobrovi, Zadvoru, Podlipoglavu, Zalogu, Hrušici, Bizoviku, Zeleni jami in na Vevčah. Le-ti naj bi

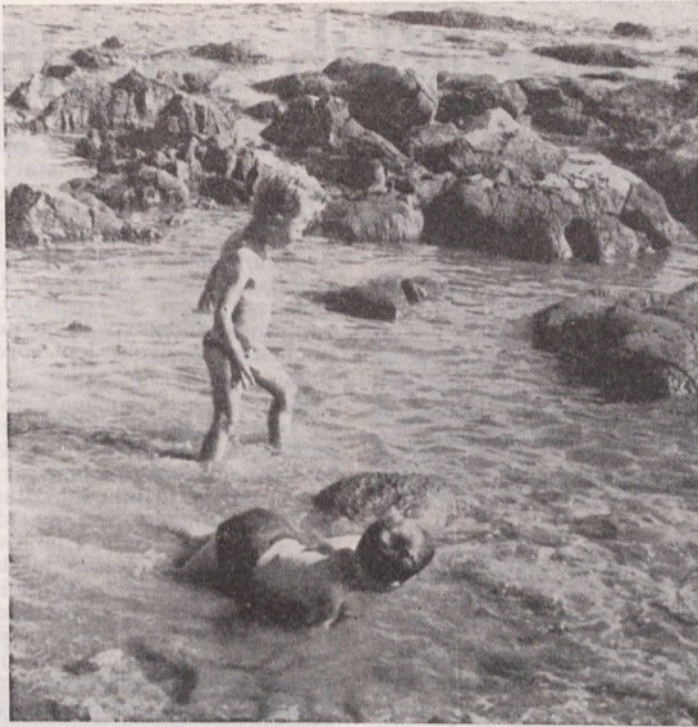
bili poslej v lastništvu svetov krajevnih skupnosti.

Razprava o tej problematiki je pokazala, da so še nekateri drugi objekti in zemljišča, katerih lastništvo je še sporno in bo treba v naslednji fazi te stvari rešiti posamič na terenu. Ponekod bo potrebno k delu pritegniti celo geometra.

S tem prevzemajo sveti KS odgovorno nalogo in morajo sami v najkrajšem času rešiti problem nadaljnega upravljanja s temi domovi. Cene najemnin bo treba postaviti na razumne osnove in s temi sredstvi zagotoviti tekoče in investicijsko vzdrževanje objektov. Za nekatere domove, potrebne temeljitih popravil, bo morala prispevati sredstva tudi občinska skupščina.

Zadnje vprašanje na tem posvetovanju se je nanašalo na statute krajevnih skupnosti. S sprejetjem statuta mestne in občinskih skupščin v Ljubljani se morajo spremeniti, dopolniti in uskladiti tudi statuti krajevnih skupnosti. Osnovna izhodišča in gradivo za to bodo pripravili odgovorni družbenopolitični dejavniki v občini in strokovni tim, ki že deluje na medobčinski ravni.

Na podlagi načelnih določil statuta, ki bodo približno enaka za vse KS, bodo sveti KS vnašali posamezna specifična določila. Verjetno bo sta izdelani dve varianti osnutkov KS — za mestne in za podeželske krajevne skupnosti.

Obilo sonca, slana morska voda, sveži zrak in dobra hrana blagodejno vplivajo na otrokovo zdravje. Tudi tale dva malčka se v vodi kar dobro počutita

Zakaj samo 16 odstotkov otrok v Zambratiji?

V sončnem 6. junijskem jutru sta se pred vzgojno varstvenim zavodom v Jaršah ustavila dva velika SAP-ova avtobusa. Na 14-dnevno letovanje sta odpeljala 114 malčkov z vzgojiteljicami in drugim osebjem. Koliko drobnih glavčic noč pred odhodom spanček ni obiskal, nihče ne bo izvedel. Tudi vodstvo zavoda je imelo s pripravami na odhod kolonije polne roke dela. No, stvar je stekla, kot je treba.

Otroci so sedaj že več dni v Zambratiji, kjer se sončijo, igrajo in hodijo na sprehode, kolikor jim pač dopuščajo drobne nožice. Zaj pa je morje še dokaj hladno in vanj zaplavati si upajo le utrjeni kopalci.

Letos bo letovalo v Zambratiji tako kot zadnja leta

okoli 300 predšolskih in 500 šolskih otrok. Izmene se bodo menjavale vsak drugi petek.

Avtobus se bo ustavil zdaj pred to, zdaj pred drugo šolo, pobral srečne šolarje ter jih odpeljal v kraj želja, Zambratijo. Da bi se otroci naveličali doma v Zambrati-

ji, je odveč pomisliti, saj jim nudita prijeten vrt in igrišče dovolj zabave in razvedrila, pa tudi lepšo plažo si je težko zamisliti.

Žal bo letos deležnih obmorskega letovanja razmeroma majhno število otrok. Od 3.772 šolarjev jih bo letovalo v Zambratiji komaj nekaj več kot 16 odstotkov. S to ugotovitvijo smo se ustavili pred velikim problemom. Če zadevo še tako obračamo, se bistveno ne more spremeniti brez večjih dotacij skupščine, ki bi omogočilo razširitev kapacitete z dograditvijo paviljonov oziroma počitniških hišic.

Za letovanje niso prikrajšani samo socialno in zdravstveno ogroženi otroci, temveč tudi otroci, ki žele na letovanje v kolonijo iz preprostega razloga, ker so radi med svojimi vrstniki, saj jim v družbi staršev ni vedno najprijetnejše, zlasti če ti skrbe bolj za svojo zabavo. Gotovo je, da znajo dati najbogatejšo in najpravilnejšo vsebino letovanju poklicni pedagogi — učitelji, ki so učencem najbližji in imajo že bogate izkušnje z delom v kolonijah.

Pri organizaciji letovanj igrajo pomembno vlogo tudi finančna sredstva. Delovne organizacije nudijo že vrsto let potrebno organizacijsko in finančno pomoč, saj se zavedajo, da so letovanja otrok tudi sestavni del pomoči delovnim ljudem, ki se trudijo za dvig proizvodnje in delovne storilnosti.

V tej sezoni so doslej že nudile pomoč pri plačilu oskrbnine in pri izboru otrok bolnišnica za duševne bolezni v Polju, Javna skladišča, Kolinska, Papirnica Vevče, Saturnus, Toplarna, Žito, ŽGP. Upajmo pa na pomoč še ostalih delovnih organizacij, saj so letovanja komaj na svojem začetku.

V. Hribar

Ob dnevu borca

Vsa sreča, da je naboj odpovedal

Letos mineva 28 let, odkar je druga grupa odredov odšla na Stajersko. Pričevanja udeležencev tega pohoda so še vedno zanimiva.

France Erjavec - Doro, nekdanji namestnik komandirja čete v prvem stajerskem bataljonu, je bil v tej slavni enoti od marca do julija leta 1942 in se je seveda tudi udeležil pohoda. Za junaštvo med minulo vojno je bil petkrat odlikovan, je nosilec spomenice iz leta 1941 in rezervni major JLA. Poiskali smo ga na domu v Rojčevi ulici št. 15. Pripovedoval nam je o nekaterih doslej še neobjavljenih nadrobnostih s tega pohoda.

»V noči od 20. na 21. maj leta 1942 smo proti večeru s Police odrinili proti meji in jo še isto noč v globači med Javorom in Prežganjem tudi prekoračili. Bilo je temno kot v rogu, zato smo se premikali zelo počasi. Kar predstavljajte si: 500 ljudi in še nekaj konj v koloni, ki pa je bila iz varnostnih razlogov še bolj razpotegnjena in se je vlekla prek grap in skalnatih previsov, tako da je bilo zelo težko vzdrževati zvezo.

Lačni in na moč utrujeni borci so nosili s seboj poleg opreme in orožja še po 300 nabojev za puško, puškomitraljezci in njihovi pomočniki pa še 600 na-

bojev za mitraljeze. Proti jutru smo se ustavili v gozdičku blizu Prežganja. Borci so na smrt utrujeni poglobili po tleh, kuharji pa so začeli pripravljati zajtrk. Ravno ko je prežganjka v kotlih zavrela in smo že nestrpno čakali, da po- užitjemo kaj toplega, je začelo pokati. Nemška patrolja je streljala na našo stražo. Po krajšem, toda srditem spopadu, v katerem je bilo na obeh straneh nekaj žrtev, so jo Nemci odkurili nazaj v postojanki v Javor in na Prežganje. Mi smo se premaknili na nasprotni breg, da bi zasedli ugodnejše položaje. Zvečer smo nadaljevali pot! Hodili smo celo noč, toda žal v napačni

smeri, tako da nas je vodnik, ki očitno ni bil vajen poti, zjutraj pripeljal zopet tja, odkoder smo prejšnji večer krenili.

Zaradi varnosti smo postavili zasedo na pobočje hriba blizu današnjega spomenika na Jančah. Nemci pa so malo pozneje prišli z nasprotne strani na sam vrh tega hriba, se pravi, da so imeli boljše položaje. Nekako med deseto in enajsto uro dopoldne je prišlo do spopada. Moja četa je bila v rezervi, a sem od komandanta Rozmana - Staneta kmalu dobil povelje, da pohitim v napad. Spominjam se, da je šlo naenkrat proti nam stoje v strelcih kakih 30 Nemcev.

FRANCE ERJAVEC

Verjetno so bili prepričani, da nas bodo zlahka obkolili ali pa pognali v beg. Toda zmotili so se! Naš zelo hud navzkrižni ogenj iz mitraljezov jih je dobesedno pokosil. Dokopali smo se do dveh brzostrelk in nekaj municije in tudi do nemškega načrta o našem uničenju, o katerem je bilo že mnogo napisanega v naši partizanski literaturi.

Nemci pa niso mirovali. V boj se je pognala nova skupina, a tudi to smo priklenili na zemljo. V tretje so bili že opreznější in so začeli peklensko nabijati s trombloni in mitraljezi — a tudi to ni kaj prida zalego, ker smo imeli dobro kritje. Šele proti večeru so se Nemci umaknili. Mi pa zopet pot pod noge in naprej.

Ko tako stojim za nekimi hrastom in oprezam na vse strani, zagledam streljaj pred seboj neko temno senco. Gledam in si mislim: Bi streljal ali ne? Pa močno zavpijem. Postava v hipu pade na tla, potem pa se s težavo dvigne in se začne pomikati proti meni. Dvignem puško, namerim in sprožim — toda puška samo šklocne. Naboj ni vžgal! Medtem ko sem polnil puško, se je prikazen že toliko približala, da sem v njej prepoznal soborca Cirila. Ranjen je bil v glavo in je močno krvavel. Še isto noč je izdihnil. Tudi danes, po tolikih letih, me

vsega pretrese, ko se spomnim tega dogodka. Kaj, če naboj ne bi zatajil...? Najbrž bi me ta usodna pomota kot mora spremljala skozi vse življenje.

Ko smo se naslednje jutro pomikali po hribu nad Besnico — sam sem šel malo naprej — smo naleteli na nemško patroljo, ki je stala v krogu sredi poti in se pomenkovala. Nekaj časa smo se prese-nečeno gledali, potem pa sem se vrgel naglo na tla in ustrelil v podoficirja — vodjo patrolje. Zadel sem ga v glavo ter mu prebil čelado. Tokrat sem se prepričal, da imajo tudi toliko hvaljene nemške čelade ranljiva mesta, kajti podoficir je padel težko ranjen. Pokanje je privabilo še druge Nemce in zopet smo se srdito udarili. Ogenj iz avtomatskega orožja je bil tako močan, da so krogle dobesedno oklestile listje na vejah okoli nas. V kritičnem trenutku sem odvil »kragujevko«, udaril z njo ob puškino kopito, toda — nikakor ni hotela vžgati. Osemkrat sem ponovil in ko se še ni vžgala, sem jo od jeze kar tako vrgel med švabe. Ti pa so mislili, da bo vsak trenutek eksplodirala, pa so jo ucvrtili po hribu navzdol. Za nekaj časa smo se oddahnili, meni pa ni preostalo drugega, kot da sem se temu prisrčno nasmejal.

VI. revija gledaliških skupin

Nadaljevanje iz prejšnje številke

Četrto predstavo letošnje revije smo gledali na šoli v Polju. Nastopila je mlada, prizadevna skupina iz Slap s farso Vojmila Rabadana Kadar se ženski jezik ne suče. To je lahkotna, rokokojsko opremljena komedija, polna situacijske komike in zapletov, ki se na koncu srečno razrešijo.

Režiser Martin Povalej je mizansceno zelo spretno realiziral, tako da je komedija potekala dovolj lahkotno, igravo, v odgovarjajočem tempu in ritmu in so ji gledalci z zanimanjem sledili. Opaziti je bilo tudi dovolj notranjega žara in veselja do igre. Scenska rešitev je bila prav dobra, funkcionalna in je dopuščala hiter potek dejanja.

Prebrisanega in preračunljivega Martina je igral Janez Petrič. Ponovno nas je pričel o svojem talentu, odrski prostor je suvereno obvladal, vlogo je dobro znansiral in je bil najboljši v prizorih ko »igra« in se spreneveda. Zaspnega in vedno lačnega Jehana je prav dobro karakteriziral Martin Povalej. Notarja je zaradi težav s kadri odigrala Antonija Pod-

pančič kot Ivo Pintar, le še nekoliko lahkotnejši bi lahko bil v interpretaciji. Lepo so se vključili v celoto Marjan Likovič, Vesna Cerar, Franci Marolt, Miloška Zupančič, Nevenka Uštar in Urška Zupančič.

Naslednja revijska predstava je bila 24. maja v Senožetih. Gostovala je igralska skupina s Prežganja z dramo F. S. Finžgarja Razvalina življenja. Znana drama popularnega pisatelja ljudskih iger nam prikazuje tragiko življenja in razmere na kmetih, kjer ne govorijo srce, pamet in preudarnost, pač pa alkohol, strasti, računica v posestvenih odnosih itd. Ugotovimo lahko, da nas je mlada skupina s Prežganja ugodno presenetila in je bila to do zdaj njihova najboljša gledališka realizacija.

mladi ne ženijo po srcu, pač pa jim krojijo usodo starši, ki imajo pri tem svoje račune. Nastopa pa že napredna inteligenca, ki jo predstavlja dr. Snoj in na koncu se vse srečno konča. Skupina iz Dolskega nam je prikazala zanimivo predstavo, ki je pri občinstvu doživela lep sprejem.

Režija Jože Cerarjeve je bila tudi to pot uspešna. Mizansceno je domiselno uredila, komedija je imela pravi ritem in je bila lahkotno podana. Omenim naj še to, da je to že tretja režija tov. Cerarjeve v tej sezoni in da je to delo zahtevalo z njene strani mnogo žrtev in naporov. Računarskega trgovca je igral Ciril Zupančič. To je precej težka karakterna vloga, ki jo je Zupančič prav dobro odigral. Bil je prepričljiv tudi v maski in mimiki. Uspešno se je vključila v skupino Rozika Kokalj, ki je odigrala ženo Rotijo. Pokazala je lep smisel za karakterno igro in nas je ugodno presenetila. Marico je zelo lahkotno, igrivo in zanimivo odigrala Anči Medved. Hlapca Pavleta je prepričljivo odigral Andrej Bakovnik, deklo Nežo pa Vikica Hindel. Dr. Mirka Snoja je zanimivo prezentiral Borivoj Božjak. Uspešno so še sodelovali Jakob Kokalj kot notar, Metod Grad in Franci Kokalj kot priči in Jelka Božjak kot Cena.

Letošnja VI., že tradicionalna revija gledaliških skupin občine Moste-Polje je za nami. Ugotovimo lahko, da je bil repertoar dovolj pester in zanimiv in bi bilo želeli, da bi v skupinah posvetili temu vprašanju vso pozornost tudi v bodoče ter da bi pravočasno opravili priprave na novo sezono. Omenil bi, da je bila po splošnem mnenju najboljša predstava letošnje revije Svet brez sovraštva, ki jo je uprizorila skupina iz Zaloga. Pomotoma je v prejšnji recenziji o navedeni predstavi bila izpuščena Ivanka Trtnik, ki nas je opozorila s svojo originalno in prepričljivo interpretacijo Mime.

Ob koncu čutim dolžnost, da se zahvalim vsem režiserjem posameznih skupin za uspešno sodelovanje in občinski skupščini Moste-Polje, ki že več let sistematično skrbi za kulturno dejavnost v naši občini in nudi v danih možnostih finančno pomoč.

Marjan Benedičič

Ob koncu šolskega leta na glasbeni šoli Moste-Polje

V glasbeni šoli Moste-Polje so uspešno zaključili konec šolskega leta s številnimi javnimi in internimi nastopi ter s snemanjem na radiu in na televiziji.

Nastopi so bili širom po občini, pa tudi zunaj njenih meja. Moščanom so se učenci predstavili v Hrušici, v Jaršah, v Polju, v dvorani občinske skupščine v dvorani glasbene šole.

Na vseh nastopih so sodelovali številni učenci — od najmlajših cibancov do starejših instrumentalistov in pevcev, ki so lepo, pri srčno in zbrano izvajali tudi zahtevnejše programe.

Negujmo otroško in mladinsko zborovsko petje

28. maja so se v lepo pripravljene telovadnici osnovne šole Ketteja in Murna vrstili pevski zbori občine na petem srečanju otroških in mladinskih zborov. Letos se je zbralo le 12 zborov (7 otroških in 5 mladinskih). Prejšnja leta jih je bilo več. Pogrešali smo zbor iz Križevske vasi, ki ga je še lani uspešno vodila Štefanija Porenta.

Z njenim odhodom na drugo šolo pa je videti, da je zbor, ki nas je vedno presenečal s svojim kvalitetnim petjem, prenehal delati. Škoda! Do zadnjega dne smo tudi računali z nastopom otroškega in mladinskega zbora z osnovne šole Jožeta Moškriča. Na žalost tudi ta dva nista nastopila. Zaradi boleznih zborovodje sta oba dobra zbora morala odpovedati nastop. Mladinski zbor te šole je moral celo odpovedati sodelovanje na republiškem srečanju mladinskih zborov v Zagorju, kjer je bil že prijavljen. Tako letos iz naše občine v Zagorju ni bil noben zbor, čeprav bi po kvaliteti sodili tja vsaj dva ali trije. Razveseljivo pa je, da je bila raven petja domala vseh zborov — posebej še otroških — vsaj na višini lanske letošnje revije. Njihovo petje je bilo ponekod kvalitetno celo boljše, dikcija natančnejša, intonacija čistejša, fraziranje naravnost in dinamika bogatejša. Tudi izbor pesmi je bil pri večini zborov zadovoljiv: domala vsak zbor je zbral po eno pesem iz klasične literature (tudi tuje); iz neizčrpane ljudske tvornosti in seveda iz partizanske — naj kar zapišemo — že tudi narodne pesmi. Videti je, da zborovodje vsako leto skrbneje izbirajo program za delo zborov, kar je torej poročstvo za kvalitetno rast otroškega in mladinskega petja.

Organizator — občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij — pa bo moral v prihodnje še bolj pomisliti na polno vsebino srečanja. Pevci naj bi namreč imeli možnost poslušanja drugega in vseh nastopajočih, možnost tudi povedati morebitne svoje misli o nastopu in tako skupaj s svo-

jim pevovodjem doseči tudi nove kvalitete. Tako organizirano srečanje bi bilo veliko in prijetno doživetje in obenem pouk za vse nastopajoče otroke. Vendar se porajajo ob organizaciji takega srečanja vrste tehničnih težav. V občini namreč nimamo avditorija, ki bi lahko sprejel hkrati 800 ali še več pevcev, obenem pa še tiste poslušalce (starejše, ljubitelje in strokovnjake), ki jih mladinsko zborovsko petje zanima. Takšno srečanje bi lahko organizirali kvečjemu v kakšni dvorani izven naše občine. Zbor in zborovodje pa bi najbrž rajši nastopili doma, pred domačo publiko. Sicer pa moramo priznati, da je bilo le sto poslušalcev te velike prireditve izredno malo. Cudili smo se, da niti starši otrok, ki so iz bližnje okolice šole Ketteja in Murna niso našli časa ali potrebe, da bi prišli poslušati svoje otroke. Mnogo truda, trdega dela in discipline je potrebno, da je zbor po enoletnem ali dvoletnem delu sposoben stopiti na oder in lepo zapeti in napol prazna dvorana res ni vzpodbuda ali nagrada za nastopajoče in njihove zborovodje. Mogoče je vzrok slabega obiska tudi v poznem, mogoče res neprimernem datumu revije v mesecu maju, ki je poln različnih šolskih prireditev. Vsekakor mislimo, da bi bilo bolje prihodnje leto pripraviti revijo (ali srečanje?) v mesecu marcu ali aprilu in ne šele pred koncem šolskega leta. Še to naj povemo: kolektiv šole Ketteja in Murna, ki je letos prevzel organizacijo prireditve se je močno potrudil, da je nastop potekal dobro, brez zastojev, disciplinirano in da so se mladi gostje tisto popoldan na Kodeljevem dobro počutili.

Se zadnje priprave pred nastopom

logar. Njen nastop je bil povsem prepričljiv in interesanten ter nas je ob tej priliki opozorila na precejšnje interpretacijske zmožnosti, ki bodo skupini lahko še v veliko korist. Finette je odlično podala Vida Ježkova, Frigalette pa Joži Krušičeva, ki nas je opozorila, da se razvija v zelo dobro karakterno igralko.

V soboto 23. maja smo si v Dolskem ogledali naslednjo revijsko predstavo. Domača skupina nam je prezentirala mladinsko igro Sergeja Mihalkova Sestero mušketirjev. To je bila zanimiva zgodba, ki gledalce pritegne in živo zainteresira. Med drugim si Ivče, trinajstletni šolar, omislil mehikansko obleko in sombrero ter se izdaja za pravega Mehikanca. Sledi vrsta dogodivščin, potegavščin in — razplet. Njegovim vrstnikom se zdi ta obraz »poznani«, vendar ga dolgo časa ne odkrijejo. Sestero mušketirjev je režirala Joža Cerarjeva. Mizansceno je bila predstava zelo razgibana, v pravem ritmu in tudi okolje je bilo dobro nakazano. Glasbeni intermezi in efekti so bili prav dobro izbrani in so precej prispevali k splošnemu ugodnemu vtisu o predstavi. Lahko ugotovimo, da je predstava lepo uspela. Glavno vlogo, premetenega Ivčeta Kneza, je igrala Irena Lavtar zelo uspešno. Njen Ivče je bil domiselni, navihan, poln zvijač in potegavščin. Ivčetoovo mater Angelo je preprosto in prepričljivo odigrala Martina Trdin. Prav dober je bil tudi Slavko Zu-

Režiser Stane Zontar je inventivno uredil mizanscenske rešive in pravilno izostrih medsebojne odnose nastopajočih. Igra je bila dovolj dinamična in se je pravilno stopnjevala do prizora, ko dejanje doseže kulminacijo — ko Martin v efektu umori svojo ženo Lenčko. Ta zaključni prizor je bil podan fulminantno in prepričljivo, le v retardaciji — zaključni pantomini — sem imel občutek pretiravanja. Na prvem mestu naj omenim Karla Galeta, ki je igral Urha Kanteleta. To je bila odlična, rudimentarna, karakterna figura. Bil je zelo dober v maski, mimiki, igri, le v zaključnem prizoru bi lahko zastavili vprašanje mere. Negovo ženo Lenčko je prav tako zelo dobro odigrala Zofka Omahnova. To je talentirana igralka, ki gradi like v podrobnostih in jih niansira v čustvenih odtentkih. Zelo prepričljiva igralska realizacija. Z zelo realistično igro nas je presenetila Fanika Vidic, ki je igrala Tono. Martinovega sosedo je izvrstno odigral Anton Mohar, Ferjana pa ustrezno Jože Gale. Naj omenim še zanimivo realizacijo pijanega Sirka, ki jo je podal Franc Gale. Sodelovala je še Metka Škulj kot Mica Slana.

V nedeljo 31. maja je igralska skupina iz Dolskega gostovala v Javorju in odigrala še zadnjo revijsko predstavo, komedijo Josipa Ogrinca v Ljubljano jo dajmo. To je komedija lažjega žanra, ki nam prikazuje še stare družinske odnose na vasi, ko se

Tudi v krajevni skupnosti Klopce nočejo zaostajati

Skromen toda obetajoč začetek

SAMO OD SEBE NE BO NIČ PRISLO — KRAVCA DO KRAVCE — VZTRAJATI JE TREBA — PO STAREM NE GRE VEČ, NOVO SE LE S TEŽAVO UVELJAVLJA.

Vse kaže, da tudi kmetje iz naše občine vse bolj prihajajo do spoznanja, da se bo treba počasi posloviti od dosežanega načina kmetovanja in se preusmeriti predvsem v živinorejo in še v nekatere druge panoge kmetijstva, za kar imamo vse pogoje.

O tem smo se prepričali tudi oni dan, ko smo obiskali krajevno skupnost Klopce, kajti prvi ugodni rezultati take preusmeritve se tudi tam kažejo. Že lani so se nekateri kmetje odločili in nabavili plemenske teličke simentalke pasme, da bi lahko v nekaj letih prišli do osnovne črede produktivnejše živine, ki bi jim omogočala dosežati boljše proizvodne rezultate, s tem pa ugodnejše rezultate gospodarjenja. Živali simentalke pasme neprimerno hitreje rastejo kot pingavci, ki jih sedaj redijo ljudje na območju KS Klopce.

»Vidite,« pravi Maks Jemec »pri simentalci je prirast živine mnogo hitrejši in meso kvalitetnejše. Medtem, ko živino pingauske pasme rediš tri leta, da doseže 300 kg teže, ti simentalke že po dveh letih navrže 500 kg teže, da ne govorimo o kakovosti mesa, kar se sploh ne da primerjati.«

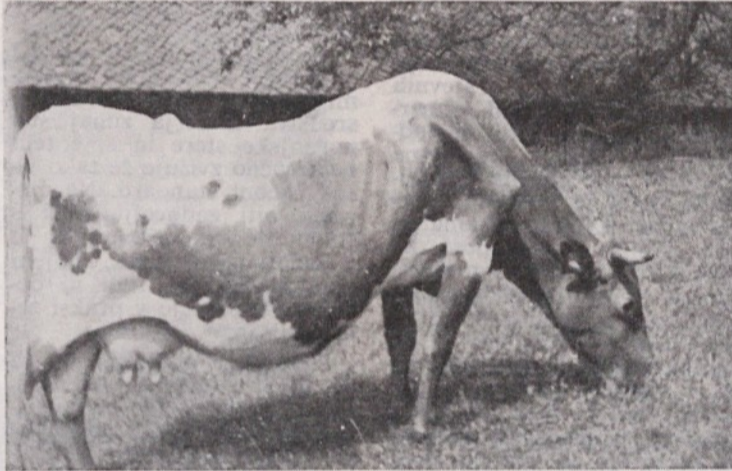
Beseda je stekla tudi o tem, da vaščani sami — skupaj s krajevno skupnostjo

bi bolj koordinirano in načrtneje skrbela za program preusmeritve.

Predsednik krajevne skupnosti Franc Jemec, ki je tudi sam zelo vnet za uvajanje nove pasme, meni, da so ljudje dovzetni za menjavo pa-

— najprej dobra kravica (čimveč bikcev in teličk) potem ustrezna štalica.

Tega mnenja je — in tako tudi dela — Mirko Tekalec iz vasi Vrh. Mlad, rdečeličen in kot dren zdrav mož je rojen kmet in skupaj s svojo komaj enainvajsetletno ženo z velikim optimizmom zre v bodočnost. To je danes morda še redek, a izredno obetajoč par mladih ljudi, ki sta z vsem srcem, z vsem bitjem in žitjem ostala zvesta zemlji in ju samo na videz lažje mestno — industrijsko življenje ni moglo privabiti v dolino.

S pingavsko pasmo (na fotografiji) ne bo možno doseči napredka na področju živinoreje — to se kaže v slabem prirastku in kakovosti mesa

sme, prizna pa, da doslej niso delali dovolj načrtno in vztrajno. Z nami je bil tudi inženir agronomije Gergšič, ki je od Agrokombinata Barje pooblaščen in zadolžen za pospeševalno službo v občini Moste-Polje. Mož je bil tokrat prvič v Klopcah in mu tamkajšnje razmere še niso znane. Obljubil je, da bo skušal v kratkem času prek občinske komisije za kmetijstvo vzpostaviti stik z vsemi krajevnimi komisijami za kmetijstvo. Treba bo namreč čimprej rešiti vrsto konkretnih vprašanj — od nabave umetnih gnojil do strokovnega izobraževanja prebivalstva.

Gre za dolgoročni program preusmeritve, ki ga bo treba uresničevati postopoma, načrtno in vztrajno. Za sedaj bi predvsem kazalo v nekaj letih popolnoma zamenjati neustrezno pasmo živine z boljšo, pozneje pa bi s kapitalom od prodane živine kmetje preuredili hleve, uredili pašnokošni sistem, nabavili sodobne kmetijske stroje in podobno. Takšno zaporedje seveda ni nujno, ker tukaj ne velja nobena šablona — zeporedje je lahko obratno. Vse kaže, da je za kmete danes eksistenčno vprašanje

»Za sedaj še težko garamo,« pravi Mirko, »toda upam, da nam bo čez nekaj let lažje, kot je že lažje nekaterim kmetom v dolini, ki so se povsem preusmerili.«

Danes imajo vasi v tej krajevni skupnosti že nekaj glav živine pasme simental, naslednje leto jih bo še enkrat toliko. V Mirkovem hlevu je šele ena sama lepa rejena telica te pasme, že čez nekaj let pa se bo njegova čreda simental krepko pomnožila, kar bo v njegov dom prineslo blagostanje in še večje veselje do dela, do življenja, ki je v tem hribovitem kraju tako lepo. Za kaj takega pa velja živeti in vztrajati!

Takole so šolarji iz Dolskega zaplesali na čast letošnjim kmečkim nevestam. Dekleta so se letos pomerila v zbiranju fižola, spravljanju sena in — kot ponavadi vsako leto — tudi v kegljanju. Smeha in zabave je bilo na pretek, ob slovesu pa je predsednik občinske skupščine Polde Maček neveste obdaril z darili, ki so jih prispevale mošćanske in nekatere druge ljubljanske delovne organizacije

Občinska skupščina in izvršni odbor SZDL:

Več podpore in pomoči mladim!

V naših krajevnih skupnostih deluje bolj ali manj uspešno 11 mladinskih klubov. O klubih, ki naj postanejo središče usmerjene zabave in družbenopolitičnega dela mladih, je bilo že veliko govora. Slišati je bilo vrsto pripomb in nasvetov, vendar so klubi dobili le malo tako materialne kakor moralne pomoči od starejših. V nekaterih območjih gledajo nanje z nezaupanjem in omalovaževanjem. Mladinci v klubih so bili vse preveč prepuščeni sami sebi, nihče jim ni svetoval in pomagal pri pripravah in izvajanju programov.

Prva je pokazala veliko razumevanje za delovanje mladinskih občinskih skupščin, ki je v svojem proračunu odobrila 30.000,00 din za mentorsko službo, 110.000,00 din pa za opremo klubov. Od teh 110.000,00 din bo 30.000,00 dobilo Smartno za dograditev družbenih prostorov v gasilskem domu, ki bodo služili vsem organizacijam, 30.000 din KS Nove Jarše za gradnjo družbenih prostorov, ki jih v Jaršah sploh ni, 50.000 din pa bo po programu prek krajevnih skupnosti namensko dodeljenih klubom za njihovo opremo. Za normalno izvajanje programov bo skrbel s svojimi sredstvi komite mestne konference ZMS. Tako je po eni strani dana vsaj minimalna materialna osnova za normalno delovanje klubov. Važna pa je seveda tudi programska stran.

O programu in notranji organizacijski strukturi klubov je bilo v zadnjih mesecih organizirana vrsta razprav. Mestna konferenca ZMS je izdelala analizo sedanjega delovanja klubov in programska izhodišča za bodoče delo. To gradivo so obravnavale poleg mestne konference tudi komisija za krajevne skupnosti in svet za kulturo in prosveto pri občinski skupščini, sekcija za mladinska vprašanja pri občinski konferenci SZDL in predsedniki krajevnih organizacij SZDL. Končno sta vprašanje delovanja mladine na terenu, ob prisotnosti mladih seveda, obravnavala tudi izvršni odbor občinske konference socialistične zveze in občinska skupščina. Na teh sejah so bili sprejeti zaključki in sklepi, ki naj bodo vodilo za bodoče delo.

V razpravi je bilo med drugim poudarjeno da vzgoja mladih v skladu s socialističnimi načeli ni odvisna le od političnega delovanja ZMS, SZDL in drugih družbenopolitičnih organizacij, ampak tudi od vzgoje v izobraževalnih in vzgojnih zavodih. Iz utemeljenih pripomb je vidno, da v mnogih primerih z idejnostjo pouka v naših šolah ne moremo biti zadovoljni in vnašajo posamezni pedagoški delavci v pouk in vzgojo naši družbi in stvar-

nosti nesprejemljive nazore. Proti vsem takim pojavom moramo reagirati in jih razkrinkavati.

Podpirati in širiti je treba tudi delovanje specializiranih organizacij, ki v pretežni meri združujejo mladino. To so predvsem telesnovzgojna in kulturno-prosvetna društva, ljudska tehnika, počitniška zveza in taborniki.

V krajevnih skupnostih Moste in Kodeljevo že deluje terenska konferenca ZMS. Do jeseni, oziroma v jeseni naj bi ustanovili terenski konferenci tudi v Zeleni jami in Polju, ti naj bi povezovali mladino na njihovem območju. Prav tako naj bi ustanavljali tudi mladinske aktivne, ki bodo središče organiziranega delovanja mladine.

Gotovo je, da uspehi političnega delovanja mladih ne bodo vidni takoj čez noč in zato ne smemo biti neučakani. Treba bo še vztrajnega dela in dopolnjevanja tako vsebinskih kakor tudi organizacijskih oblik delovanja. Nujna bo tudi večja povezava med mladino in starejšimi, od katerih mladinci pričakujejo in želijo pomoč. Pomoč naj bo vsestranska in tovariška. Družbenopolitične organizacije se ne smejo postaviti v vlogo učitelja in ukazovalca, temveč v vlogo tovariškega svetovalca in pomočnika. Zato naj ne bo razprav o delu mladine za zaprtimi vrati, na katerih velikokrat padejo neosnovani ali pre malo dokumentirani očitki, temveč naj bodo taki razgovori skupno z mladimi. Ostro pa je treba nastopati proti posameznim ekscesom in nepravičnemu delovanju ter ga usmerjati.

Izvršni odbor občinske konference SZDL zato zadoljuje krajevne organizacije, da ustanovijo delovne skupine ali komisije, v katerih bodo predstavniki vsega družbenopolitičnega življenja na terenu in katerih naloga bo spremljati in ustvarjati vsebinske in materialne pogoje za družbenopolitično delovanje mladih.

Izhodišča in naloge so dane in jasne. Vsi, ki so kakorkoli odgovorni za delovanje in organiziranost mladine, so z njimi seznanjeni.

Mirko Tekalec z Vrha se je že odločil za spremembo pasme in je zelo ponosen na svojo simentalko

— doslej niso storili dovolj za hitrejšo preusmeritev v živinorejo, da pa so možnosti v tej smeri zelo ugodne. Malo čudno se namreč sliši, da še do danes nimajo komisije za kmetijstvo, ki naj

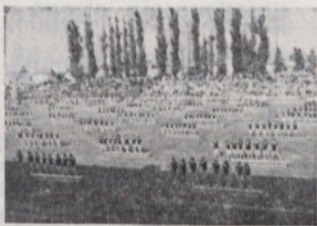

Enaka starost vendar ogromna razlika v teži (pingavska in simentalka pasma). Fotografija dovolj nazorno kaže, za kaj naj se kmetje odločajo

Nastop v Šiški

Ljubljanski šolarji so v začetku junija nastopili v počastitev 25-letnice osvoboditve na množičnem telesnovzgojnem nastopu mladih v Šiški.

V eni najbolj uspešnih točk bogatega sporeda je nastopilo med 448 učen-

kami 5. in 6. razredov osnovnih šol občine Šiška tudi 120 učenk dveh mošćanskih osnovnih šol. Točko je sestavila profesorica telesne vzgoje na osnovni šoli Ketteja in Murna Vanda Bedenk-Zahariaš. Strokovnjaki so ugotavljali izredno slogovno čistost te točke, kar je videti tudi na našem posnetku.

Javne razprave o ustanovitvi ljubljanske kulturne skupnosti

Izvršni odbor občinske konference SZDL in svet za kulturo in prosveto pri občinski skupščini naše občine sta v maju sklicala javno razpravo o izhodiščih za osnovanje kulturnih skupnosti v Ljubljani. Osnova za razpravo so bila politična izhodišča, ki jih je dala v obravnavo mestna konferenca SZDL.

To ni bila prva razprava o kulturnih skupnostih v občini. O osnutku zakona o kulturnih skupnostih smo v občini razpravljali že preteklo leto. Sedanja razprava je korak naprej in je obravnavala temeljna izhodišča ustanovitve kulturne skupnosti v Ljubljani. V okviru mesta je bil ustanovljen iniciativni odbor, katerega naloga bo pripraviti konkreten program dela, osnutek statuta in ne nazadnje tudi proučiti vire financiranja bodoče ljubljanske kulturne skupnosti. O osnutkih vseh teh dokumentov bodo prav tako potrebne temeljite javne razprave.

S kulturnimi skupnostmi

želimo tudi na področju kulture dosledno uvesti samoupravljanje, kot smo to že napravili na drugih področjih negospodarskih dejavnosti, npr. v šolstvu in zdravstvu. Pri kulturnih skupnostih gre torej predvsem za samoupravno povezovanje vseh kulturnih dejavnosti in seveda tudi »odjemalcev« kulture.

V razpravi na javni tribuni je bila zlasti poudarjena posebna vloga ljubljanske kulturne skupnosti, ki bo središče kulturnega življenja naše republike in jo bomo morali zato še posebej skrbno obravnavati.

To je še posebno važno, ker bomo morali upoštevati

tako vrhunske kulturne institucije kakor tudi obrobna območja, v katerih delujejo in so nosilci kulturnega življenja kulturno-prosvetna društva ali — kot pravijo nekateri ne najbolj posrečeno — »amaterska« kultura.

Nedvomno je smotno, da v Ljubljani ustanovimo eno eno samo kulturno skupnost, toda ob tem se poraja bojazen, da bodo ob strani poklicnih kulturnih institucij z obsežnim kulturnim programom ostala nezapažena in zapostavljena kulturno-umetniška društva, ki so in bodo središče kulturnega življenja v mnogih naših krajevnih skupnostih in glavni usmerjevalci občanov tudi za »odjemalce visoko kvalitetne kulture« v poklicnih institucijah. Zato je bila postavljena jasna zahteva, da amaterska kulturna dejavnost ne sme biti v ničemer ogrožena, ampak mora v kulturni skupnosti celo napredovati, in to vsebinsko kot finančno; to bi moralo biti zagotovljeno tudi v statutih kulturne skupnosti. Zato je prav, da bodo čimprej pripravljene potrebni programi in teze, na podlagi katerih bodo mogoče konkretnejše razprave v jeseni.

Se neka obrobna misel. Na javno tribuno, za katero lahko trdimo, da je uspela, so bili vabljeni tudi predstavniki delovnih organizacij z željo, da kot financerji in »potrošniki« kulture posredujejo svoja mnenja in stališča. Vendar se vabilu skoraj niso odzvali, čeprav bi bila njihova stališča dragocena za oblikovanje in dopolnitev političnih izhodišč.

Kakšno samoupravo želimo?

(Nadaljevanje z 2. strani)

— s tem je namen (kot tudi sama tehnična izpeljava) stanovanjske reforme izgubil svoj vrh. Z nepotrebnim zadrževanjem stanarin na relativno nizki ravni, ko bi lahko del uporabnikov zmogel v celoti plačevati revalorizirano stanarino je začelo primanjkovati sredstev za normalno gospodarjenje, zavrt je bil razvoj ekonomskih odnosov, nastopile so tudi razne deformacije na stanovanjskem tržišču — zlasti problem distribucije stanovanj, ki poteka brez nekega reda in še vedno povzroča privilegije in seveda nezadovoljstvo občanov;

— tako zbrana sredstva od sedanjih stanarin komaj zadoščajo za tekoče in investicijsko vzdrževanje — za razširjeno reprodukcijo sredstev ni;

— po drugi strani pa del občanov - stanovalcev z višjimi osebnimi dohodki lastna sredstva usmerja zunaj stanovanjske sfere in si s tem nepravilno zvišuje že tako visok osebni standard. Ne moremo biti zadovoljni niti s standardom stanovanj, ki je v celoti zelo nizek, pojem komfortnosti pa tudi ni delan oziroma je v praksi zelo različen.

Podpiram predlog, da se pri nas v bodoče uvede stroškovna stanarina, ki bo pokrivala normalne stroške gospodarjenja. Sedanje deformacije na stanovanjskem tržišču so namreč pripeljale tako daleč, da se več ne ve, kaj je normalna cena stanovanja. Zato bi stanarina vsekakor morala zagotavljati: amortizacijo, stroške vzdrževanja in stroške upravljanja. Zelo plašičen prikaz analize za uvedbo stroškovne stanarine je

priobčen v Občanu št. 2, avtor tov. Rupret. Tudi izhodišča predlagane resolucije dobro postavljajo posamezne elemente bodoče stanarine. V zvezi s stroški upravljanja, ki jih mora zagotoviti bodoča stanarina, pa bi se povrnili k zastavljenim vprašanjem na seji naše skupščine dne 14. 5. 1970. Takrat nas je bilo več, ki smo spraševali naše SP, kolik znesek denarne mase od stanarin gre na upravljanje, ker je v poročilu bil prikazan podatek le za pomožne osebe, tj. kurjače, čistilke in hišnike. Odgovora nismo dobili. Govori se in tudi sam govorim (ker nimam uradnih podatkov, za katere sem sicer prosil), da je SP porabilo za tako imenovano upravljanje velike denarce. Zato se tudi glede tega pridružujem izhodiščem, da morajo stanovanjska podjetja v bodoče stremeti k čim realnejši višini, ki naj bo odvisna od uveljavljanja sodobnega načina poslovanja in od meril za oblikovanje dohodka, ki jih določijo občine.

Vsekakor pa bo treba kategorijo upravičencev družbene pomoči omejiti in natančno opredeliti z zakonom, da ne bo stanarina ostala enaka za vse. Zlasti glede tega bo lahko krajevna skupnost marsikaj naredila. Imamo že tudi možnost uvesti prosto stanarino, imenovano tudi ekonomsko. Dejstvo je, da je bilo v Ljubljani zgrajenih — in še gradijo stanovanja za »posebej znane kupce«, ki zmorejo vsakršno najemnino, da je ta najemnina tudi zamrznjena in da so stanovanja, ki se uporabljajo za poslovne namene, prav tako v najemnini zamrznjena. Tem vsem ekonomske stanarine!

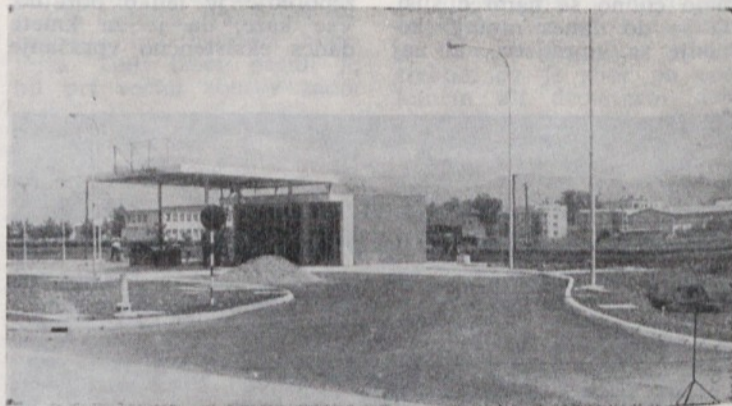
Vsa stanovanja razprodana

V Novih Jaršah ob Šmartinski cesti so se sredi junija vselili srečni stanovalci v prvi stolpnici v tej stanovanjski soseski. Že lani je začel Gradis graditi dve stanovanjski dvanajstnadstropni stolpnici, sedaj pa sta v gradnji še dve. V vsaki stolpnici je po 88 stanovanj, izbira je zelo pestra — od garsonjer s površino 33 m² do dveipol-sobnih stanovanj. Čeprav imajo stanovanja visoki stanovanjski standard (tudi toplo vodo), so bile cene za prvi dve stolpnici dokaj nizke. Tako velja kvadratni meter le 1750 din, medtem ko bodo v naslednjih dveh, ki sta v gradnji, cene nekoliko višje (v poprečju okoli 2350 din za m²), vendar za ljubljanske razmere še kar primerne. Zato ni nič čudnega, da so tudi za ti dve stolpnici, ki bosta vseljivi šele prihodnje

leto, vsa stanovanja že razprodana.

»Joj, kako sem srečen, dobil sem novo stanovanje«

Polje se bo končno le dokopalo do bencinske črpalke. Petrol obljublja, da bodo na črpalci točili vse vrste goriva in olje za gospodinjstvo. Črpalke bodo predvidoma odprli konec meseca junija, obratovala pa bo od 6. do 21. ure. Nezadovoljstvo nad novo pridobitvijo pa greni občutek nevarnosti za šolarje, ki hodijo v šolo v neposredni bližini. Zaradi naraščajočega prometa okrog črpalke bi bilo nujno postaviti prometno varnostne znake

V Polju bodo dobili nov telefonski kabel z več priključki, na kar so občani že dolgo čakali, saj je bilo telefonsko omrežje glede na število prebivalstva izredno majhno. Vsa dela pri polaganju kabla potekajo v redu in je upati, da bodo končana v predvidenem roku

Prvi koraki v življenje

Na osnovnih šolah se še oglašajo zvonce. Učencem naznanja začetek in konec posameznih učnih ur. Tistim pa, ki so se pravkar povzpeli na zadnjo stopnico, je zabrnal v slovo.

Te dni je bilo med moščanskimi osmošolci živahneje kot običajno. Poslavljali so se od svoje prve šole. Zato ni manjkalo ne veselja ne skrbi. Skrbi zato, ker se je

bilo treba odločiti za nadaljnjo šolo, v prenekaterem primeru za bodoči poklic. Vrstila so se posvetovanja s starši, šolskimi psihologi ali socialnimi delavci, z

razredniki in kdove s kom še vse. Seveda, važne odločitve morajo biti pretehtane, pri izbiri poklica morajo ustrezati sposobnostim in željam. Nemara tudi možnostim in povpraševanju, verjetno prej kot veselju do nekega poklica. Kako je bilo na moščanskih osnovnih šolah tokrat?

	Vida Pregarc	Kette Murn	Jože Moškrič	Polje	Sostro	Skupaj
Gimnazija	27	36	14	19	3	99
Tehnične srednje šole	13	13	17	15	8	66
Ekonomska sred. šola	7	9	17	19	9	61
4 administrativna šola	1	7	1	7	—	16
Srednja vzgojiteljska šola	1	1	1	—	1	4
Pedagoška gimnazija	2	1	1	5	—	9
Šola za oblikovanje	—	1	1	4	—	6
Vojaške šole	—	1	—	3	1	5
Sred. zdrav. šole	3	1	1	4	—	9
Veterinarska šola	1	1	1	1	—	4
Aranžerska šola	—	—	1	1	—	2
2 administrativna šola	4	—	2	4	5	15
Šola za otroške negovalke	—	—	1	—	—	1
Uk	36	36	35	87	29	223
Zaposlitev	2	2	1	2	2	7
Kmetija	—	1	—	2	—	3
SKUPAJ	95	110	94	173	58	530

Iz navedenih podatkov razberemo, da je letos na vseh petih moščanskih osnovnih šolah dokončalo obvezno šolanje v osmem razredu 530 učencev. Pri tem niso všteti tisti, ki nameravajo razred ponavljati. Toliko se jih je tudi odločilo za bodoči po-

klic, morda nekoliko presenetljivo, če upoštevamo, da bo skoraj polovica (44%) vseh osmošolcev odšla v uk, se zaposlila ali pa ostala doma in da bo le dobra polovica (56%) nadaljevala šolanje na raznih šolah. Zanimiva je tudi ugotovitev, da je

bila izbira pestra, da pa je prevladovala dokaj ozka usmeritev: uk (42%), gimnazija (19%), tehnične srednje šole (12%), ekonomska srednja šola (11%). Navedene šole bodo sprejele, če bo šlo vse po sreči, 84% moščan-

Nadaljevanje na 7. str.)

Moščani na zboru aktivistov

Zbora aktivistov v Dolenjskih Toplicah 7. junija se je udeležilo tudi okoli 100 aktivistov iz občine Moste-Polje. Občinska konferenca SZDL je namreč organizirala izlet z dvema avtobusoma. Škoda, da avtobusa nista bila polno zasedena. Nekateri prijavitelji se namreč zbora niso

udeležili, medtem ko bi drugimi radi šli, pa so bili spričo velikega števila prijaviteljev odklonjeni.

Poleg tega so tudi delovne organizacije organizirale skupinske izlete v Toplice, mnogi pa so šli tja kar s svojimi jeklenimi konjički.

Spominska slovesnost na Polici

Letošnje spominsko srečanje borcev II. grupe odredov ob 28-letnici pohoda te slavne enote NOV na Štajersko je bilo 14. junija pred spominskim obeležjem Bukovje pri Polici.

Slavnostni govor je imel udeleženec pohoda CIRIL JURČIČ, medtem ko so v kulturnem sporedu nastopili učenci petih razredov moščanskih centralnih šol in šolarji iz Grosupljega.

Smučarji iz moščanskih delovnih organizacij na plazu pod Prisojnikom

Svet naš vsakdanji!

V nabito polnem avtobusu je šumelo kot v panju. Govorili so vsi vsevprek, obravnavali so novice in dogodke zadnjih dni. V avtobusu je že tako, da zveš tudi nehotе novice, ki bi ti jih sicer najzaupnejši prijatelj pripovedoval le šepetaje.

Poleg mene sta stala dva mlada občana, nedvomno dijaka ene srednjih šol, in se pogovarjala — o čem drugem naj bi se pogovarjala pred zaključkom šolskega leta kot — o šoli. Nehote sem prisluhnil pogovoru.

»Smolo sem imel letos!« je potožil prvi. »Oče mi je obljubil, da mi bo za prav dober uspeh kupil avto, in to volkswagen za dober uspeh pa bi dobil spačka. A mi ni uspelo. Prekasno mi je obljubil avtomobil! Toda obljuba velja za drugo leto. Učil se bom na mrtvo!«

»Saj se ti bo izplačalo,« je modroval drugi. »Samo stisniti moraš za volkswagen. Kaj bi s spačkom. Nima niti brzine, niti...« in tako naprej je tekkel pogovor, vse dokler nista izstopila.

Streslo me je. Tudi jaz imam sina, tudi uspešno obiskuje šolo. Toda za dober uspeh mu nisem ničesar obljubil in ničesar ne bo dobil. Želi si kolo, dobil ga bo, če bo dobro zaslužil na praksi in mi ne

bo treba prispevati zanj. Streslo me je zaradi nečesa drugega. Dogodi se lahko, da bo jutri ali pojutrišnjem sin stopil pred me in dejal:

»Slab oče si mi, nespodoben oče si. Ne zahtevam avtomobila, rad bi moped, a ne dobim niti kolesa. Žal mi je, ker nimam drugega očeta. Nesposoben si bil in si!«

Tako bo rekel, jaz pa bom gledal v tla in iskal opravičilo in vzroke. Ali naj mu povem, da poznam očeta, ki je hčerki za diplomoma na univerzi poklonil stanovanje, ali mu naj povem, da nekateri mladi ljudje preživijo celo poletje v vikendih ob morju? Ali mu naj povem, da smo v naši družbi plačani po delu in torej s tem priznam, da nisem »produktivni«? Ali naj kritiziram in preklinjam našo stvarnost? Ali naj povem, da vrsta mladih ljudi nima stanovanj in jih ne bodo imeli, ker ne zaslužijo dovolj? Ali mu naj rečem, da veliko njegovih sovrstnikov živi še slabše?

Oprostite, toda ne vem, kako bi mu odgovoril! Mogoče samo to, da bi si tudi jaz želel takega očeta, da bi želel vsem mladim, vsem delovnim ljudem take očete. Ali pa, da bi vsem očetom pobral denar in vsem mladim kupil kolesa.

Mladi se uveljavljajo

ZG. KASELJ:

Mladinci iz Zg. Kašlja so se na zadnjem sestanku odločili, da bodo z delovno akcijo pomagali matičnemu gasilskemu društvu zgraditi ploščad, ki bi jo uporabljali za razne športne in druge dejavnosti. Žalostno je, da v tem kraju ni tesnejšega sodelovanja med gasilci in

mladinskim klubom, čeravno si slednji to žele.

MOSTE:

Vsi mladinski klubi na območju občine Moste-Polje bodo v poletnih mesecih zaradi adaptacijskih del zaprti. Stremimo za tem, da bi bili prostori mladinskih klubov kulturni prostori, v ka-

terih se ne bi sestajala samo mladina, temveč tudi starejši.

Potrebna sredstva za adaptacijo in opremo prostorov je delno zagotovila občinska skupščina Moste-Polje. Zelim si, da bi tudi krajevne skupnosti in organizacije dale svoj delež in s tem pripomogle, da bi bili prostori prijetno shajališče mladih in starih.

Drobne z Vevč

KOPALIŠČE VEVCĚ

Otvoritev letnega kopališča na Vevčah se je letošnje leto malo zavlekla, ker je papirnica načrtovala, da bi oba bazena prebarvali. A nastali so problemi z nabavo barve pa tudi z vremenom in kopališče bo odprto šele v začetku julija.

GRADNJA IGRISČA ZA TENIS

Mladinski klub Vevče je na pobudo krajevne organizacije SZDL pričel graditi v športnem parku teniško igrišče. Pri graditvi sodelujejo SZDL, krajevna skupnost in mladinci Vevč, akciji pa se bodo pridružili še mladinci iz papirnice, ki so dali pobudo, da bi poleg igrišča za tenis naredili še igrišče za odbojko. Igrišči bosta postavljeni poleg nogometnega igrišča, tako da bosta smiselno vključeni v celotni bodoči športni park. Finančna sredstva so že zagotovljena. V te namene ima krajevna skupnost na razpolago 5000 din. Okoli igrišč bo postavljena

tudi mreža, ki je nujno potrebna zaradi bližine Ljubljanice. Prva dela so že stekla in mladi upajo, da bo vsaj igrišče za odbojko končano do krajevnega praznika.

NOVE CESTE

Okoli stolpičev in stanovanjskih blokov so pričeli z deli za asfaltiranje poti, na kar so stanovanci teh hiš že dolgo čakali. Otvoritev nove asfaltirane ceste je predvidena za krajevni praznik.

NOVA TRGOVINA V ZADVORU

Gradnja nove trgovine v Zadvoru prehaja v zadnje faze in lahko sklepamo, da bo letošnje leto dokončana. Trgovina, katero gradi trgovsko podjetje Mercator, bo po izgledu ena najmodernejših v naši občini. Dograditev trgovine zelo težko pričakujejo tudi mladi s tega področja, saj so jim obljubljeni dose-danji prostori trgovine.

Niko Potočnik

Vesti iz Hrušice

Kmetje radi gojijo zelje, vendar jim ga je lansko jesen ostalo še precej na njivah, ker ga niso uspeli prodati. Dosedanji odkupovalec Vinocet se je namreč združil s Kolinsko tovarno hranil, leta pa ni imela posluha za odkup.

Nekateri kmetje so sicer uspeli prodati zelje zasebnim proizvajalcem, ker je to Kašelsko zelje splošno znano kot eno najboljših. Vendar je teh zeljarjev v ljubljanski okolici le sedem, pa tudi odkupna cena (0,20 za kg) je ostala še kar iz prejšnjih let kot pri Vinocetu. Za tedaj je bil to lep zaslužek in kmetje so imeli zagotovljen odkup. Sedaj pa bi veljalo vse na novo urediti, da ne bi propadla ta veja našega kmetijstva.

☆

Velika nadloga zadnjih nekaj let so rdeči polži. Kme-

tom in vrtičkarjem napravijo veliko škode. Zatiranje s pužopinom je zelo drago in škodljivo za ptice pevke. Morda pa bi kmetijski inštitut našel kako drugo, boljšo rešitev?

☆

Letos bo v počitniški koloniji letovalo 15 pionirjev s hrušičske osnovne šole. Zelim jim mnogo sonca, plavanja in zabave. Veliko veselja ob počitnicah pa tudi ostalim pionirjem.

SREČANJE Z REČANI

Letošnjega prijateljskega srečanja ljubljancev z Rečani se je udeležilo tudi približno 80 občanov iz občine Moste-Polje. Tudi to srečanje je bilo zelo pristrčno. Gostitelji so storili vse, da bi se njihovi gostje počutili kar najprijetnejše. Med drugim so za ljubljance pripravili križarjenje z dvema lad-jama po Kvarnerskem zalivu in piknik v novem turističnem naselju »Uvala Scott« v bližini Kraljevice. Srečanje je imelo tudi delovni značaj in ob tej priliki je prišlo z obeh strani do zelo zanimivih pobud o nadaljnjih prijateljskih stikih dveh pobratenih mest.

PRVI KORAKI V ŽIVLJENJE

(Nadaljevanje s 6. strani) skih osmošolcev, vse ostale pa le 16 %.

Odločitve za uk prevladujejo na vseh šolah; majhna izjema je samo osnovna šola Kette-Murn, saj si je ondi izbralo uk samo 36 učencev — prav toliko kot gimnazijo. Na drugem koncu sta osnovni šoli Polje in Sostro, kjer se je polovica vseh osmošolcev odločila za takšno nadaljevanje. Na preostalih šolah v občini je bilo za uk sorazmerno manj zanimanja.

Edvard Kardelj pokrovitelj proslave

Prireditev ob praznovanju 70-letnice papirniškega pihalnega orkestra so potekale v zelo svečanem ozračju kar tri dni.

Najprej se je v petek 19. junija zvečer v avli osnovne šole v Polju občinstvu predstavil orkester — jubilan pod taktirko Franca Grebenška. Na sporedu so bile tudi zahtevne skladbe znanih skladateljev, med drugimi J. Offenbachov Orfej v peklu — uvertura G. Bizeta Kar-men — potpuri in E. Greiga Huldíngs - koračnica.

V avli šole je bila odprta razstava o nastanku in dosedanjih uspehih tega prizadevnega glasbenega kolektiva.

K prazničnemu ozračju je mnogo prispeval tudi pihalni orkester papirnice Leykam iz Avstrije, s katerim imajo Vevčani zelo tesne stike. Le-ta je imel v nedeljo 21. junija dopoldan pred restavrácijo samostojen promenadni koncert.

Vrhunec jubilejne svečanosti je bil v nedeljo popoldne, ko so v paradi nastopili pihalni orkestri papirne industrije in še nekateri drugi orkestri.

Godba je odlikovana z redom zasluđe za narod s srebrnimi žarki, posamezni njeni člani pa so prejeli Gallusove značke.

Bralce obveščamo, da smo o nastanku in zgodovini vevške pihalne godbe obširno poročali v prejšnji številki Naše skupnosti.

Naša SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Sturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. Telefon 315-980. Tek. rač. pri NB Ljubljana, občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 501-8-205/L. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,30 N dinarjev, posamezna številka 0,30 dinarjev. Tisk »Kočevski tisk«, Kočevje. Klični CZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poština plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

